

ράλιοι εἰς τὰ παράθυρά μας, οἱ δὲ μεσογειότεροι εἰς τὰ μουν-
ράγια νὰ θεώμεθα ἐν μέσῳ τοῦ πυκνοῦ καπνοῦ τὰς βασιλι-
κὰς λέμβους προσπελαζούσας ὅτε μὲν τὸ ἐν, ὅτε δὲ τὸ ἄλλο
θωρηκτὸν, ταῦτα χαρετίζοντα τὴν σημαίαν μας καὶ τὸ φρού-
ριον ἀνταποδίδον τοὺς χαιρετισμούς. Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐσπέ-
ρας ἡ Κέρκυρα δὲν εἶναι πλέον βισιλικὴ διαμονή. Ἀπὸ τῆς
χθὲς πάει πλέον ἡ φρουρὰ τῶν ἀνακτόρων, ἡ μουσικὴ τῆς
ἀλλαγῆς, αἱ μεγάλαι σιλαὶ τῶν ἀξιωματικῶν, τὸ σύρε
κέφα τῶν αὐλικῶν ἀμαξῶν ἀπὸ τοῦ ἐντὸς τῆς πόλεως πα-
λατιοῦ εἰς τὸ *Πουχαστήριον*, ἡ βελάδες τῶν καλουμένων ἐκά-
στοτε εἰς βασιλικὰ γεύματα, τὰ τρεχάματα τῶν περιέργων
αὐτῶν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διὰ νὰ κατορθώσωσι νὰ ἴδουν βα-
σιλικὴν τινα μορφήν ἄλλην, παρὰ τοῦ μοῦρου καὶ τῆς παρα-
μάνης.

Ἡ ἀναχώρησις τῆς βασ. οἰκογενείας εἶχεν ὁρισθῇ διὰ
τὴν 10ην τῆς νυκτός· ἀπὸ τῆς πρωίας αἱ λέμβοι τῆς «Ἀμ-
φιτρίτης» μετεκόμιζον εἰς τὸ πλοῖον τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰς
προμηθείας τοῦ πλοῦ, μπαούλα, κάσσαις, τεμάχια βοείου
κρέατος, πουλιὰ, παπιὰ, αὐγά, ὀπώρας. Μὲ τὴν δύσιν τοῦ
ἡλίου ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον τὰ παιδιὰ τὰ μικρά, τὴν ἐννά-
την καὶ ἡμίσειαν κατῆλθον πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ
διπλωματικοῦ σώματος εἰς τὴν ἀποβάθραν, λαοὺ δὲ πληθὺς
ἄπειρον ἐπωφελοῦμενον τῆς ὥραίας νυκτός ἐκ τῆς ἐπιπεσου-
σης θαλασσίας αὐρας εἶχε καθέξει τὴν παρέκει λεωφόρον καὶ
τὰς μικρὰς πλατείας. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐστρώσε τὸ ταπε-
τάκι τῆς καὶ ἀνῆρτισε τὰ 15—20 μπαλόνια τῆς, τέσσαρα
δὲ ὑπερμεγέθη βεγγαλικά ἀπὸ τῶν παραθύρων τῆς Νομαρ-
χίας ἀνέμενον τὸ σύνθημα τῆς ἐλευσεως τῶν βασιλικῶν ἀμα-
ξῶν. Τοῦτο ἐδόθη ἐν βραχεὶ καὶ ὁ δρόμος καταύγασεν, εἰ-
δομεν δὲ εἰς τὴν πρώτην ἀμαξὴν βραδυποροῦσαν τὸ βασιλι-
κὸν ζεύγος καὶ τὸν διάδοχον χαιρετοῦντας καὶ ὑποκλίνον-
τας πρὸ τοῦ ἐνθέρμως ζητωκραυγάζοντος πλήθους. Παρῆλ-
θον καὶ αἱ ἄλλαι ἀμαξαι, ἀπεχαιρέτισαν, ἐπεβιβάσθησαν

καὶ ἤδη ἤρχισεν ἡ θαλασσία ἐορτή: Ἡ βασιλικὴ λέμβος
παρηκολούθηθη ὑπὸ πολλῶν ἰδιωτικῶν, ἐν αἷς ἡ φιλαρμονικὴ
μουσικὴ, τὰ πλοῖα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου παρατεταγμένα ἐ-
ξέπεμψαν παχείας ἀκτίνας λαμπροῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός, τὰ
τείχη καὶ ὑψώματα τοῦ φρουρίου ἐφωταγωγήθησαν, εἰς τὰς
ἐπάλξεις δ' αὐτοῦ τοποθετηθεῖσα ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ
καὶ ὅλος ὁ στρατ. πληθυσμὸς τοῦ φρουρίου ἐξαπέστελλον εἰς
τὸν λιμένα εἰς τὴν «Ἀμφιτρίτην» ἐναλλάξ τοὺς ἤχους τῶν
ἐθνικῶν ὕμνων καὶ τὰς ἀντηχήσεις τῶν θερμῶν ζητωκραυγῶν
του. Τὴν 11ην ὁ κόσμος ἤρχισε ν' ἀναχωρῇ ἐκ τῆς παρ. αἰας,
τὰ φῶτα σβύνονται, τὸ πρῶτ' δὲ ἐγερόντες δὲν εἶδομεν τὰ
τέσσαρα λευκὰ φουγάρὰ τῆς «Ἀμφιτρίτης».

Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἀπαρτιζόμενος ἀπὸ τέσσαρα θωρη-
κτὰ καὶ δύο ταχύπλοα εἶχε καταπλεύσει ἀπὸ τῆς δείλης,
ἀφοῦ παρήλασε πρὸ τῶν ἀνακτόρων, τοῦ φρουρίου καὶ ἀπέ-
νευμε τὸν προσήκοντα χαιρετισμόν. Τὰ θωρηκτὰ του καὶ ἰδίως
ὁ Ἀτρόμητος εἶνε φοβερόν.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς γνωρίζετε, ἄλλως
προσέφηνα αὐτὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ μου· ἡ νίκη τοῦ νῦν
Δημάρχου ἦν μεγάλη, οὐδ' ὁ ἴδιος δὲ ἐπερίμενε αὐτὴν τοι-
αύτην· τὸ ὑπέρτατον ρεῦμα ἐδιέτριψε ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς
χθὲς καὶ παρέσυρε τὰ ναυάγια τοῦ φιλελευθέρου ἐν Κερκύρᾳ
κόμματος, τὸ ὁποῖον εἰς μάτην ἠγωνίσθη νὰ κρατήτῃ ὁ κ.
Πολυλάς· ἡ διαφορὰ τῶν δύο καλπῶν εἶνε 1030 ψήφων.
Εὐτυχῶς ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη ἡσυχῶς ἐν πλήρει ἡμερολη-
ψίᾳ τῶν ἀρχῶν καὶ ἀρετῇ αὐτῶν μερίμνη ὑπὲρ τῆς τηρή-
σεως τῆς τάξεως.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΠΑΤΡΩΝ

(ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΙ ΜΑΣ)

Ἐν Πάτραις, 7 Ἰουλίου.

Μεγάλῃ ἐπανάστασις συνετελέσθη ἐν τῷ πολιτικῷ καθε-

— Μάλιστα, φίλε μου· ἀλλ' εἰσθε μέγα, ἀγαθός, ἰσχυ-
ρός ὡς ὁ Θεός.

— Ἀρτῆατε εἰς τὸν Θεὸν ὅ,τι τῷ ἀνήκει, Ἰάκωβε, καὶ
μὴ δίδετε τοῦτο εἰς ἐν τῶν πλασματῶν αὐτοῦ. Ἄλλως, ὡς
πρὸς τοῦτο ἐπραξα πολὺ ὀλιγώτερα παντὸς ἄλλου.

— Ζῆ, Ζῆ! ἡ Ἰωάννα μου δὲν ἀπέθανεν! ἔλεγεν ὁ γη-
ραιὸς λοχαγὸς διὰ φωνῆς διακοπτομένης ὑπὸ τῶν λυγμῶν
καὶ παράφορος.

Ὁ κ. Αὐγγάρδ ἀνέμενε νὰ κατευνασθῇ ἀμφοτέρων ἡ
συγκίνησις, ὅτε δὲ ὁ γέρον ἐπαυσεν οἰμώζων, ὁ δὲ νεανίας
ἀπέμαξε τοὺς ὀφθαλμούς, ἀνέλαβε τὸν λόγον.

— Ἡ Ἰωάννα ἐσώθη, εἶπε, δις ἐσώθη· ἐν πρώτοις ἐν
πρώτοις ἐκ τῆς ἀτιμίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἡπειλήθη, ἔπειτα
ἐκ τοῦ θανάτου, εἰς τὸν ὁποῖον ᾔθελε νὰ καταρῦγῃ. Τίς δὲ
τὴν ἐσώσε; Ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀδίκως κατηγορήσατε, Ἰά-
κωβε Βαγιάν· ἐκεῖνος, ὅστις σᾶς ἠγάπα καὶ σᾶς ἀγαπᾷ
πάντοτε ὡς ἀδελφὸν καὶ περὶ οὗ εἶχετε ἀμφιβάλλει Ἰάκωβε
Γρανδέν· ὁ σωτὴρ εἶναι ὁ Λυκογιάννης!...

— Ὁ Λυκογιάννης! ἐπανελάθεν ὁ γέρον ὡς ἡχώ.

— Ἡζεύρω τί συνέβη. Ὁ Λυκογιάννης ὡμίλησεν. Ἀκού-
σατε· ἡ Ἰωάννα ἐκοιμᾶτο βαθέως παρὰ τὰς λάμπεις καὶ
τὰς διασχίζούσας τὸν οὐρανὸν ἀστραπάς καὶ βροντάς. Ἀ-
νῆρ τις, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πρέπει νὰ μείνῃ ἄγνωστον,
εἰσῆλθε διὰ κλίμακος εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς ὑπνωτούσης. Ὁ
Φιντέλη ἀφυπνίσθη πρῶτος καὶ ὤρμησε κατὰ τοῦ ἀγνώστου

ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν κυρίαν του. Ἀλλ' ὁ Φιντέλη ἦτο μάλ-
λον τολμηρὸς ἢ δυνατός, ἀπέτιπε δὲ διὰ τῆς ζωῆς του τὴν
ἀφοσίωσίν του· ὁ ἀνὴρ τὸν ἐστραγγάλισεν.

Ἡ Ἰωάννα τέλος ἐξῆπνησεν, ἀμέσως δὲ μεταξὺ αὐτῆς
καὶ τοῦ ἐχθροῦ τῆς τρομερᾶ συνήρθη πάλιν. Αἱ δυνάμεις τῆς
δυστυχοῦς κόρης καταβλήθεισες ὑπὸ τοῦ φόβου, ἐξέλιπον
ταχέως, ἐξέβαλε τελευταίαν κραυγὴν καὶ ἔπεσε λειπόμενος
ἐπὶ τῆς κλίνης. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὁ Λυκογιάννης ἐνεφάνι-
σθη. Γνωρίζετε τὴν γιγάντιον αὐτοῦ δύναμιν· ἡ δύνατο νὰ
κατασυντρίψῃ τὸν ἄθλιον ὑπὸ τοὺς πόδας του ὡς σκώληκα·
πρὸς στιγμὴν συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ στραγγάλισῃ αὐτόν·
ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ ἀγαθότης τῆς φύσεώς του ἐδάμασε τὴν μα-
νίαν. Ἠρεσέσθη νὰ δείξῃ τὸ παράθυρον εἰς τὸν ἐχθρόν του,
ὅστις ἐτόρπη ἀμέσως εἰς φυγὴν.

Ὁ Λυκογιάννης ἔμεινεν ἐν τῷ θαλάμῳ ἑτοιμὸς νὰ ὑπε-
ρασπίσῃ τὴν νεάνίδα κατὰ νέας προσβολῆς, ἐπαγρυπνῶν
ἐπ' αὐτῆς ὡς ἀδελφὸς πρὸς ἀδελφὴν καὶ πατὴρ πρὸς θυ-
γατέρα.

Τὴν αὐγὴν ἡ Ἰωάννα συνῆλθε καὶ ἐνεθυμήθη. Ὁ κείμε-
νος νεκρὸς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς κύων τῇ ἀνέμνησε τὴν
πάλιν τὴν ὁποίαν ὑπέστη κατὰ τινος προσώπου, τὸ ὁποῖον
δὲν εἶχε δυνηθῇ νὰ ἀναγνωρίσῃ. Ὁ Λυκογιάννης ὅστις ὕστα-
το μακρὰν προῦχώρησεν, ἡ δὲ Ἰωάννα ἐξέλαβεν αὐτόν ἀντὶ
τοῦ ἄλλου.

(ἀκολουθεῖ)

στῶτι τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν διὰ τοῦ ἀποτελέσματος, τῶν τελευταίων δημοτικῶν ἐκλογῶν. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἤτοι ἀπ' ἧς οἱ Ρούφοι ἀνεφάνησαν ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ, οὐδέποτε ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν ὑπέστησαν ἀποτυχίαν καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ πάντοτε οἱ δύο ἰδίως ἀδελφοὶ Θάνος καὶ Γεώργιος διετέλουν ἐν ἀξιώμασι· δικαίως ἄρα ἐπεκράτει περὶ τοῦ κόμματος αὐτῶν ἰδέα ἢ μᾶλλον πεποιθήσις, ὅτι ἦν ἀκατάβλητον καὶ ὅτι ἀπέλπιδα ἀγῶνα ἥθελον ἀναλάβει οἱ ζητοῦντες νὰ πολεμήσωσιν ἐναντίον αὐτοῦ.

Ἔνεκα τῆς παρὰ τῷ πλήθει ἐπικρατούσης τοιαύτης ἰδέας, πολλὰι πολλάκις ἀπέτυχον πρὸς συνασπισμὸν τῶν ἄλλων μερίδων ἀπόπειραι, πνιγόμεναι ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτῶν. Οὐδενὸς ὅμως ὀδυερκοῦς παρατηρητοῦ διέφευγε τὴν προσοχὴν ὅτι ὑπόκωφος γογγυσμὸς ἤρξατο γεννόμενος σχεδὸν ἀκατάληπτος κατ' ἀρχάς, ἀλλὰ ὀλίγον κατ' ὀλίγον αὐξανων, ὀγκούμενος· ἐν ἰδιαίτεραις συνομιλίαις, ἐν κύκλοις, ἐν καπηλείοις ἔτι, ἐβλεπέ τις ἐκφραζόμενον ἐδῶ μὲν δειλῶς, ἐκεῖ δὲ θαρραλεώτερον ὅτι πρέπει νὰ ἀποτιναχθῇ πλέον ἢ τυραννία τῶν κοτσαμπασίδων, (λέξις λίαν εὐχρηστος τῷ πατραϊκῷ λαῷ). Οὕτω τὸ μικρὸν νέφος ὅπερ ἀνέβη ἐν τῷ ὀρίζοντι τοῦ ρουφικοῦ κόμματος ἤρξατο λαμβάνον διαστάσεις, αἵτινες ἐγένοντο πλέον αἰσθηταὶ παντὶ μὴ ἐθελουφλοῦντι.

Καὶ ἐφ' ὅσον προσήγγιζον αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, κατὰ τοσοῦτον ἐπληθύνετο παρὰ τῷ λαῷ ἡ ἰδέα τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δεσμῶν τυραννικῆς καταστάσεως οἰκογενείας, ἰδέα ἥτις ἐπὶ τέλους μετεποιήθη εἰς ἰσχυρὸν ρεῦμα, ὅπερ ἠπεῖλει νὰ καταποντίσῃ πάντα εἴτε ἐνεργητικῶς εἴτε ἀρνητικῶς ὑποθάποντα τὴν διαίωνισιν τῆς τυραννίας, καὶ ὅπερ ἠνάγκασε πάντας τοὺς πολιτευομένους νὰ ἐνωθῶσιν ὑπὲρ τοῦ κοινῷ ἀγῶνος τῆς καταρρίψεως τοῦ πανρουφισμού.

Ἀποτελέσθη λοιπὸν συνασπισμὸς παρὰ τῶν κ. κ. Ἀχ. Γερωνωτοπούλου δικηγόρου—σπουδαιστάτου κομματάρχου καὶ τοῦ κυριωτέρου μοχλοῦ τοῦ ἀντιρουφισμού, Π. Καλαμογάρτη βουλευτοῦ, Ν. Κουμανιώτου ἐπίσης, Ἀντ. Ρικάκη ἰδιώτου καὶ Ἀριστ. Κοντογοῦρη βουλευτοῦ ἐναντίον τοῦ ἐτέρου συνασπισμοῦ τοῦ ἀποτελουμένου παρὰ τῶν κ. κ. Γεωργίου Ρούφου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν, Θάνου Κανακάρη δημάρχου, Ἀγγελῆ Ρούφου βουλευτοῦ, καὶ Ἀνδρέα Ρούφου προέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου. Ὡς βλέπετε ἀπ' ἐνὸς μὲν παρετάχθησαν πρόσωπα ἐστερημένα πάσης μετὰ τῆς κυβερνήσεως σχέσεως καθ' ἃ ἀντιπολιτευόμενοι, ἐκτὸς τοῦ Καλαμογάρτου—δὲ ἄλλως τε ὀλίγον συνεισέφεραν εἰς τὸν ἀγῶνα—ἀπ' ἐτέρου δὲ ὅλος ὁ ὄγκος τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν καὶ τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος ἦτοι ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι.

Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι ὑπεστήριζον διὰ τὸ δημαρχικὸν ἀξίωμα τὸν κ. Δημήτριον Πατρινόν, οἱ δὲ δεύτεροι, κατὰ τὸ σύνθημα, οἰκογενειακὸν μέλος τὸν Θάνον Κανακάρην. Ἡ ἐκλογικὴ ἐνέργεια ἤρξατο· καὶ ἡ μὲν ἀντιρουφικὴ μερίς πεποιθεῖα ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς ἐνστερνισθείσης ἰδέας τῆς ἀπελευθερώσεως ἡντιλε τὴν δύναμιν αὐτῆς· ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγγων, ἐν ᾧ ἡ ἐτέρα μερίς δύο νεομνην ἐξουσίας, ἐπ' αὐτῶν ἐστήριζε τὰς ἐλπίδας αὐτῆς· κατὰ δεκάδας ἀφικνοῦντο οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ναυστάθμου καὶ οἱ ἐργάται τῆς θαλάσσης, κατὰ δεκά-

δας ἐπίσης ὠρρίζοντο οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες (μὴ ἐνδυνάμεινοι ὅμως), θέσεις ἐδημιουργοῦντο καὶ ἐν γένει παρείχετο ὅ,τι δύνανται νὰ παράσχουσιν ἐν ὀλόκληρον ὑπουργεῖον καὶ Δημαρχία ὡς ἡ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν.

Καὶ ἐν τούτοις, μῦλλας τὰς ἐκδόμους ταύτας ἐνεργείας καὶ τὴν πρωτοφανῆ κατανάλωσιν χρήματος ἢ τὴν παρελθούσαν πέμπτην γενομένην διαδήλωσιν ὑπὸ τῆς ἀντιρουφικῆς μερίδος κατέδειξε τὴν γυμνότητά τοῦ ρουφικοῦ κόμματος καὶ ἠνάγκασε τοὺς ἀρχηγούς τούτου νὰ κλεισθῶσιν ἐν τοῖς ὄγκοις αὐτῶν, ἔνθα διαβούλια ἐποιήσαντο περὶ τῶν μέσων καὶ τῶν τρόπων, ἅτινα ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶσιν ὅπως ἐξελεθῶσι τῆς δεινῆς αὐτῶν θέσεως. Τί δὲ ἀπεφάτισαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων; νὰ ἀγοράζωσι τὴν ψῆφον ἀντὶ 100 φράγ. (factum).

Ἐπὶ τέλους ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Ἀγωνία κατεῖχε τοὺς πάντας διότι ἐγνώσθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅτι 100,000 δραχμαὶ ἐξωδεδύθησαν παρὰ τῶν Ρούφων, οἵτινες ἐξηγόρασαν διὰ τούτου ἀρκετοὺς ἐκλογικοὺς ὁμίλους. Μέχρι τῆς μεσημβρίας ἡ ἐκλογὴ ἐκυμαίνεται ἀπὸ δὲ ταύτης τὰ σημεῖα ἐδείκνυν ὅτι τὰ λεγόμενα περὶ δωροδοκιῶν ἦσαν βέβαια, διότι ἐφαίνετο ὑπεροχὴ τις τῶν Ρούφων· ἐπὶ τέλους ἡ ὥρα τῆς διαλογῆς ἔφθασε· καταμετρηθεῖσάν δὲ τῶν ψήφων τοῦ Κανακάρη ἐν πρώτοις, εὗρεθῇ τὸ ναι ὑπερτεροῦν τοῦ ὄχι εἰς πάντα τὰ τμήματα καθ' ἱκανὰς ψήφους. Πυροβολισμοί, μουσικαὶ, συγχαρητήρια, χαραὶ καὶ ἀγαλλιᾶσεις διεχύθησαν ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Γ. Ρούφου καὶ Θ. Κανακάρη, βεβαιωθέντος πλέον ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐκερδίσθη παρ' αὐτοῦ.

Ἀλλ' οἷα πέπονθεν ὁ τάλας ὅτε ἀνοιχθείσης τῆς κάλπης τοῦ κ. Πατρινοῦ ἐβεβαιώθη ὅτι εἰς ὅλα τὰ τμήματα ὑπερεῖχε οὗτος! Δάκρυα, ὡς λέγεται, ἀνέβλυσαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ δικαίως, διότι εἶναι δυνατόν νὰ μὴ δακρύσῃ τις ὅταν βέβαιος ᾖ ὅτι κατέχει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πορφύραν καὶ στέμμα, ἀποδεικνύεται αἶφνης ἀπλούς ἰδιώτης;

Τὸ ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε διὰ ψήφων 179· δὲν εἶναι βεγαλίως ὀλίγαι, οὐχὶ ὅμως καὶ πολλαί. Τὸ τοιοῦτον προῆλθεν ἔνεκα τοῦ καλουμένου διπλοψηφίσματος. Ἐβεβαιώθη ὅτι ἀπ' οὗ ἀπηλπίσθησαν περὶ τῆς ἐπιτυχίας των οἱ Ρούφοι ἐξηπάτησαν μέρος τῶν ἐκλογέων διὰ τῶν χρημάτων λέγοντες αὐτοῖς «δώσατε ψῆφον εἰς τὸν Πατρινὸν ἀλλὰ δώσατε μίαν καὶ εἰς τὸν Θάνον». Ἐβεβαιώθη τὸ τοιοῦτον, διότι πάντες σχεδὸν οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ πάρεδροι ἐξελέγησαν ἐκ τοῦ σημείου τοῦ Πατρινοῦ διὰ μεγίστης πλειονοψηφίας· φαντάσθητε ἐκ τῶν 18 συμβούλων μόνον δύο ἀνήκουσι τοῖς Ρούφοις.

Τί δὲ νὰ εἴπω περὶ τοῖς ἐν ἅπασιν τοῖς δήμοις πανουλεθρίας τῆς ρουφικῆς δυναστείας; Οὐδὲ εἰς δήμαρχος ἀνήκων τῷ κόμματι αὐτῆς ἐξελέγη. Ἐν τῇ Δύμῃ, τῇ μέχρι τούδε νομιζομένη τιμάρειον τοῦ Γ. Ρούφου, ἐξελέγη ὁ ἀσπονδώτερος αὐτοῦ ἐχθρὸς, ὁ κ. Γιαννόπουλος.

Τὰ γεγονότα μόνον ἀνέφερα ὑμῖν, ὡς εἶδετε, ἄνευ ἐπιλόγου καὶ κρίσεως, διότι ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω ταύτας ἐξερχομένας τοῦ σθεναροῦ ὑμῶν καλῆμου καὶ τῆς εὐφροσύνης διανοίας σας.